

VIURE EN L'ORACIÓ¹

Centralitat de l'oració en al vida quotidiana

01

L'oració no es pot viure tant sols com una pràctica, sinó com una dinàmica **cridada a omplir de sentit tota la vida**. És per això que es converteix en una cosa quotidiana. Només així **la vida es transforma i tot adquireix l'amplada i la plenitud de Déu**.

Des de la satisfacció pròpia del "bon catòlic" que "compleix amb les seves obligacions", però que en realitat fa allò que a ell li agrada, encara queda un llarg camí fins a la conducció de la pròpia vida de i en les mans de Déu, amb la senzillesa del nen i la humilitat del públicà. Però tot aquell que ha començat a caminar per aquest camí ja no l'abandonarà.

(Pg 65)

Maria preguntà a l'àngel: Com podrà ser això, si jo sóc verge? L'àngel li respongué: L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible. Maria va dir: Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules. I l'àngel es va retirar.

Lc 1, 34-38

Preguem: Pare, volem compartir amb tu les alegries, penes i il·lusions de la nostra vida, per poder caminar plegats i donar sentit al nostre caminar.

02

A poc a poc un es va fent molt petit i humil, es fa pacient i comprensiu enfront de la brossa en l'ull aliè, doncs la biga en el propi ull ja dona a fer. Finalment **també s'aprèn a acceptar-se** un tal com és a la llum inexorable de la presència divina **i a abandonar-se a la misericòrdia de Déu**, que pot assolir tot allò que les nostres pròpies forces són incapaces de fer.

(Pg 66-67)

No judiqueu, i no sereu judicats. Perquè tal com judiqueu sereu judicats, i tal com mesureu sereu mesurats. Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha en el teu? Com pots dir al teu germà: "Deixa'm que et tregui la brossa de l'ull", si tu tens una biga en el teu? Hipòcrita, treu primer la biga del teu ull i llavors hi veuràs prou clar per a treure la brossa de l'ull del teu germà.

Mt 7, 1-5

Preguem: Senyor, et demanem que sapiguem acceptar-nos tal com som, que sapiguem confiar plenament en tu i ens deixem guiar sense posar-hi condicions.

L'Eucaristia, l'oració per excel·lència

03

El Verb es va fer carn. Aquesta és la realitat de l'estable de Betlem, que va ser formulada posteriorment: "El que menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna". El Salvador que coneix la nostra condició humana, que implica que cada dia hem de lluitar en front de les nostres debilitats, **ve per ajudar-nos de manera veritablement divina**. Així com el nostre cos necessita el pa de cada dia, també necessita el cos diví d'un aliment per a sustentar-nos.

(Pg 79)

I el Verb es féu carn, i posà entre nosaltres el seu tabernacle, i vam contemplar la seva glòria, glòria que té del Pare com a Fill únic, ple de gràcia i de veritat.

Jo 1,14

Mentrestant els deixebles el pregaven: Mestre, mengeu. Però ell els digué: Jo tinc per a menjar un aliment que vosaltres no sabeu. Es deien els deixebles entre ells: És que algú li ha portat menjar? El meu aliment, els diu Jesús, és que faci la voluntat del qui m'ha enviat i que dugui a terme la seva obra.

Jo 4,31-34

Preguem: Ajuda'm Senyor a assumir actituds i comportaments, en la vida diària, que m'ajudin a millorar la meua unió amb Vos.

04

Aquest és el pa viu baixat del cel. Aquell que fa d'Ell el seu aliment quotidià, realitza en la seva persona cada dia, el misteri de la Nit de Nadal: l'Encarnació del Verb. Aquest és el camí per aconseguir la unió permanent amb Déu i per a créixer cada dia amb més força i profunditat en el Cos Místic de Crist. En la

Els vostres pares van menjar el manà al desert, i, en tot, van morir. Aquest, en canvi, és el pa que baixa del cel, perquè el qui en mengi no mori. Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel; qui menja d'aquest pa viurà eternament, i

¹ Cites traduïdes al català d'Edith Stein: *El Misterio de la Navidad*. OC V, tal i com es citen al llibre de Fco. Javier Sancho Fermín: *Orar con Edith Stein*. Desclée, 2ª Ed. 2012. Ací es citen les pàgines d'aquest llibre (Pg)

pràctica això es tradueix majoritàriament en un inici de canvi de vida interior i exterior. I això és justament el que ha de ser”

(Pg 79)

el pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món

Jo 6, 49-51

Preguem: Senyor que per a nosaltres, tota la vida sigui experiència del misteri de Nadal: que et descobrim en cada petit gest de la vida.

05

Cal situar el Salvador de l' Eucaristia en la dinàmica de la nostra vida per tal que Ell pugui transformar-la en la seva. És demanar molt això? Tenim temps per a coses inútils: lectures intranscendents, xerrameques buides, actuacions sense contingut ... i malbaratem les nostres condicions , possibilitats i forces que, d'altra banda, ens són precises i ens foren proposades en la pregària del Parenostre, que el mateix Crist va resar i ens el va ensenyar perquè poguéssim ser rebuts en la comunió dels esperits benaurats .

(Pg 79-80)

Una vegada, Jesús pregava en un cert indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li digué: Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan en va ensenyar als seus deixebles. Ell els digué, quan pregueu, digueu: Pare, santifica el teu nom, vingui el teu Regne; dóna'ns cada dia el pa que necessitem; perdona els nostres pecats, que nosaltres també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permetis que caiguem en la temptació

Lc 11, 1-4

Preguem: Senyor et demano serenor, fortalesa i capacitat per a saber discernir, amb equitat, la gestió del meu temps, i no deixar que la dinàmica de les actuacions em distregui per aconseguir de seguir-te sense limitacions.

L'oració com a recerca

06

No sabem, ni hem de preguntar-nos abans d'hora on ens porta el Nen Déu en aquesta terra. Només sabem que a aquells que anhelen el Senyor els hi succeeix tot pel seu bé. I a més a més, que els camins pels que ens condueix el Salvador van més enllà de la terra

(Pg 89)

Per l'amor entranyable del nostre Déu, ens visitarà un sol que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort, i guiar els nostres passos per camins de pau.

Lc 1,78-79

Preguem: Pare que sota la llum de l'Infant cadascú de nosaltres trobi la claror per recórrer el seu propi camí.

TRANSFORMAR LA VIDA EN ORACIÓ

La configuració amb Crist

07

Qui pertany a Crist ha de viure la vida de Crist en la seva totalitat, ha d'aconseguir la maduresa del salvador i caminar pel camí de la creu, fins al Getsemaní i al Gòlgota. I tots els sofriments que poden venir de fora no són res en comparació amb la nit de l'ànima, quan la llum divina ha desaparegut i la veu del Senyor no s'escolta més. Déu està allà present, però callat i silenciós. ¿I per què succeeix això d'aquesta manera? Es tracta de secrets de Déu, sobre els quals parlem, i aquests mai no podem explicar totalment. Déu s'ha fet home per fer-nos de nou partícips de la seva vida divina. En primer lloc hem entès això com una participació en la vida divina.

(Pg 96.2)

L'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a ell. L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats.

I Jn 4, 9-10

Preguem: Pare ajuda'ns a escampar tot l'amor que de Tu hem rebut, veient en el pobre, el malalt o el que va sol, el germà que ens necessita.

08

La passió i mort de Crist es continuen en el seu cost místic i en cadascun dels seus membres. Tot home ha de patir i morir, però si ell és un membre viu del cos místic de Crist, llavors el seu sofriment i la seva mort reben una força redemptora en virtut de la divinitat del Cap. Aquesta és la raó objectiva de per què els sants desitjaven el patiment. No es tracte d'un gust patològic pel patiment. Als ulls de la raó natural pot semblar això una perversió, però a la llum del misteri de la salvació és el més raonable. És

Germans, per la misericòrdia que Déu ens té, us exhorto a oferir-vos vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable a Déu: aquest ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present;

així que els que estant realment units a Crist romanen indestructibles, tot i que en la foscor de la nit experimenten personalment la llunyania i l'abandonament de Déu. Potser permet la divina Providència el patiment precisament per alliberar als qui estan de fet lligats. Per això, facis la teva voluntat, també i precisament en la nit més fosca.

(Pg 97,2)

deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a ell i perfecte.

Rm 12,1-8

Preguem: Pare que sapiguem aprofitar tots els dons que ens has repartit per apropar la teva voluntat aquí a la terra.

09

El Nen Diví s'ha convertit en mestre i ens ha dit què es el que hem de fer. **No n'hi ha prou amb agenollar-se un cop l'any davant el pessebre**, deixant-nos captivar pel màgic encant de la Nit de Nadal perquè la vida humana sigui inundada de la vida divina. Per això **és necessari que tota la nostra vida estigui en contacte amb Déu**, que posem oïda atenta a les paraules que ell ha pronunciat i que ens han estat transmises i que les portem a la pràctica. Sobretot hem de pregar tal i com el mateix Senyor ens va ensenyar i amb insistència ens va inculcar: "Demaneu i se us donarà". Aquesta és la garantia que serem escoltats. I qui cada dia i de cor diu "**Senyor, facis la teva voluntat**" pot confiar plenament en què no actuarà en contra de la voluntat de Déu, fins i tot quan no tingui una certesa subjectiva

(Pg 97,3)

Demaneu, i Déu us donarà; cerqueu, i trobareu; truqueu, i Déu us obrirà; perquè el qui demana, rep; el qui cerca, troba, i a qui truca, li obren. ¿Qui de vosaltres, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra? O bé, si li demana peix, li donarà una serp? Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen. Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; aquest és el resum de la Llei i els Profetes.

Lc 11, 9-13

Preguem: Pare fes de la nostra pregària una dolça trobada, que ens faci construir amb alegria un món millor.

El manament de l'amor

10

Si Déu és Amor i viu en nosaltres, no pot ser d'altra manera que ens estimem els germans. Es per això que el nostre proïsme és la mesura del nostre amor a Déu. Però aquest amor de Deu és diferent de l'amor natural entre els homes. Aquest amor natural entre els homes es per aquells que estan units a nosaltres per vincles de sang, per afinitat de caràcters o per interessos comuns. Els altres son "estrany" que poc ens interessen, i que fins i tot ens podrien provocar un cert rebuig, de tal forma que podem arribar a evitar-los físicament.

(Pg 99,1)

Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més. Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers? Ell respongué: El qui el va tractar amb amor. Llavors Jesús li digué: Vés, i tu fes igual.

Lc, 33-37

Preguem: Pare et demanem que ens facis sentir el teu amor en la quan ens trobem amb aquells i aquelles que més estimes: aquells que més ens necessiten

11

El nostre "Proïsme" es aquell que està davant nostre en tot moment i que ens necessita, independentment que sigui familiar nostre o no, de que ens caigui bé o no, de què sigui "moralment digne" de ser ajudat. L'amor del Crist no coneix fronteres, mai no s'acaba ni s'ho repensa davant l'aparent brut o lleig. El Crist ha vingut per els pecadors i no per els justos. **Si l'amor del Crist viu en nosaltres, llavors obrarem com**

Jesús tornà a sortir cap a la vora del llac. Tothom venia a trobar-lo i ell els ensenyava. Tot passant, veié Levi, fill d'Alfeu, assegut al lloc de recaptació d'impostos, i li digué: Segueix-me. Ell s'aixecà i el va seguir. Després es posà a taula a casa d'ell, i molts publicans i altres pecadors es posaren també a taula amb Jesús i els seus deixebles; eren molts els qui el seguien. Llavors, quan els mestres de la Llei del grup dels fariseus veieren que Jesús menjava amb els pecadors i els publicans, digueren als deixebles: Com és que menja amb els publicans i els pecadors? Jesús ho va sentir i els digué: El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó

Ell, i anirem a la recerca de la ovella perduda.

(Pg 99,1)

els qui estan malalts. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors.

Mc 2, 13-17

Preguem: Senyor i Deu meu, ajuda'm a no fer diferències, a no classificar en categories, a no ser selectiu amb tots el essers humans que m'envolten, especialment aquells que tinc més a prop i que podrien estar necessitats de mi.

12

La vida divina que s'encén a l'ànima és la llum que sorgeix de les tenebres, el miracle de Nadal. Qui la duu en si mateix ho comprèn quan se'n parla. Per d'altres no obstant, tot el que se'n diu és un balbuceig inintel·ligible.

(Pg 109.2)

*Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva mirada.
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles veuran la salvació.*

*Que Déu ens beneeixi
i que el venerin d'un cap a l'altre de la terra!*

Ps 67, 2.3.8

Preguem: Senyor, fes-nos veure la claror de la teva mirada, perquè s'encengui en els nostres cors la llum de Nadal, i tot la realitat de la nostra vida es transformi, s'assereni i s'ompli de pau.

CANTS

- Déu, que tot el que penso s'orienti vers tu./ En tu hi ha la llum, no m'oblides mai./En tu hi ha l'ajut, en tu hi ha la paciència./ No comprenc encara els teus camins/ prô tu coneixes el camí per a mi. (T 139)
- Déu és amor: tingues coratge, viu en l'amor./ Déu és amor: no tinguis cap por.
- Maria ja té un fill, quin goig! (2) Maria ja té un fill (2) Maria ja té un fill, quin goig!
 - o Jesús és el seu nom, quin goig!
 - o Ell neix en un pessebre, Betlem
 - o Al cel els àngels canten de goig
 - o Els mags li donen culte, és Déu
- Benedictus qui venit (2) in nomine (2) in nomine Domini
- Tot jo reposo en el meu Déu, sols en Déu./D'Ell ve la salvació./ Sí, sols en Déu, tot jo reposo/ Reposo en pau (T32)
- Confiem en el Senyor, que n'és de bo/ Confiem en el Senyor. Al·leluia. (T18)
- Jesús el Crist, la llum del meu cor, no permetis que parli la foscor/Jesús el Crist, la llum del meu cor: fes que pugui acollir el teu amor (T9)
- Espera el Senyor, el jorn és a prop. Espera el Senyor: sens defallir (T2)